

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 70. Historia vitæ Pii V. ante ejus pontificatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

in forma majori impressi. VII. Scri-
ptum quoddam, in quo Gribaldus af-
firmat, quod tres Spiritus æternos non
confusos, sed gradu, & numero di-
stinctos pie credat, ac taliter Deum Fi-
lium, & Deum Spiritum sanctum uni
supremo Deo Patri, omniumque eorum
Auctori subjiat, ut tota Divinitatis,
& Filii, ac Spiritus sancti, aliorumque
spirituum cælestium ratio omni jure re-
feratur ad hunc solum, & unicum
Deum, tanquam ad unicam originem,
& totius essentia, ac Divinitatis caput.

§. LXX.

*Historia vitæ Pii V. ante ejus Pon-
tificatum.*

Jam antea recensuimus electionem
Pii IV., qui Michael Ghislerius dictus
Pauli Ghislerii, & Dominicæ Augeriæ
filius Boschi, seu Bosci, quod exiguum
Liguræ, seu Genuensis ditionis oppi-
dum Alexandria Statellorum nonnisi
duobus leucis distitum est, Anno Christi
millesimo quingentesimo quarto die de-
cima septima Januarii primam lucem
aspexit: cum autem Parentes ejus exi-
guis facultatibus præditi essent, filium
suum opificio, unde victum sibi quæ-
reret, addicere meditabantur: verum
longe aliud erat Divinæ mentis con-
siliium, quo decretum, ut incæpto stu-
diorum

Sæcul. XVI.
A.C. 1565.

*Duchesne
hist. des Pa-
pes p. 425.
& suiv.
Papyr. Mass.
vita Pii V.
Gazæc &
Louver de
Viris Illustr.
Ordin.
Prædic.*

Sæcul XVI
A.C. 1565.

diorum curriculo Ordinem sancti Dominici ingrederetur nondum expleto decimo quinto ætatis suæ anno: itaque apud strictioris observantiæ Dominicanos in vico Ireæ, quæ hodie Vogeria dicitur, solemnî sponione sese Deo sacrabat, ac brevi meritorum suffragio ad prima Ordinis sui subsellia evehebatur: insuper cum præceteris tam in Institutu sui exercitiis quam Divino obsequio assiduus esset, & tam solitudinis amore, quam silentio, paupertate, & mortificatione, necnon sincera humilitate, ac ferventi Religionis studio contra ævi sui hæreticos plurimum se commendaret, pro Novocomiensi, Mediolanensi, & Longobardica ditione fidei Inquisitor nominabatur: cum autem in hisce Provinciis sacræ Inquisitionis tribunal pluribus valde exosum esset, hinc gravibus obnoxius vexationibus non raro vitæ suæ periculum subibat, ac sæpius cum præfatæ urbis Religiosis, qui Gonzagæ Mediolanensis Gubernatoris patrocínio suffulti erant, conflictari cogebatur: nihilominus suo Religionis Zelo, ac sermonum efficacia uberrimos fructus præcipue Vallis - Telinæ, & in Clavennanensi Comitatu reportabat, ubi Helvetii magis vicinî hæresis suæ venenum propagare nitebantur. Porro cum nominis
ejus

ejus fama longe, lateque sese diffunderet, Bergamum Venetæ ditionis Urbem mittebatur, ubi in Georgium Medolacum, qui antea Inquisitioni præerat, inquirere jussus Victorem Soranzum ejusdem Urbis Episcopum in jus vocabat, quamvis Nicolaus de Pontum hujus civitatis Gubernator, ac postea Venetus Dux nomine Senatus hanc jurisdictionem eluderet, ac Ghislerium urbe excedere juberet.

Postea ob copiosos, quos collegerat, fidei fructus Anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo quinquagesimo primo Commissarius Generalis sacræ Inquisitionis, & quarto post anno Vicarius Inquisitoris Generalis creabatur: demum vero Cardinalis Caraffa postea sub Pauli IV. nomine summus Pontifex, cui Ghislerii merita satis perspecta erant, eundem invitum licet, Nepesinum, & Sutrinum in Etruria Episcopum, quæ ambæ Sedes erant unitæ, renuntiabat, sexto autem post Mense Ghislerius creabatur Cardinalis, ac per universum Christianum Orbem Generalis Inquisitoris munere auctus titulum Cardinalis Alexandrini assumere cogebatur, eoquod in Alexandrina Statellorum ditione natus esset, equidem ad illa usque tempora supremi Inquisitoris munus per Universam Ec-

Sæcul. XVI.
A.C. 1565.

Sæcul. XVI.
A. C. 1566

clesiam summi Pontifices sibi reser-
verant, Paulus tamen quartus Papa
cognito hujus Cardinalis merito hanc
dignitatem eidem in pleno Purpurato-
rum Senatu cum ingenti solemnitate
contulit, eique omnes ceteros Inquisi-
tores, eorumque Delegatos subjecit,
nequidem exceptis iis Episcopis, qui-
bus idem munus erat demandatum;
ad id vero Pontifex adigebatur, eo-
quod potestas, quam in variæ conditio-
nis homines exercere oportuit, per In-
quisitorum numerum vehementer labe-
factata esset, ac ipsemet propriæ ex-
perientiæ testimonio compertum habe-
ret, quod non raro cuncta ab aliis pru-
denter, & severe præstita nonnulli sub
intempestivæ lenitatis obtenta everte-
runt: verum Pontifices Pauli IV. Suc-
cessores, cum tam amplæ dignitatis
potestatem ab auctoritate Pontificia se-
junctam pertimescerent, eandem sicut
antea, sibi solis reservabant, atque In-
quisitionis curam committebant cuidam
Cardinalium Congregationi, quæ hanc
in rem erigebatur juxta statuta a Pau-
lo III. olim desuper stabilita. Ceterum
Ghislerius a Pio IV. Pauli IV. Suc-
cessore, a quo plurimi habitus est, præ-
primis in generalis Inquisitoris munere
confirmatus & a suo Episcopatu ad Mon-
tis Regalis in Pedemontana Provincia
Eccle-

Ecclesiam transferebatur, ubi plurimos labores ob tumultus tam per bella, quam hæreses in hac Diæcesi suscitatos in se suscipere cogebatur: anno autem Salvatoris nostri millesimoquingentesimo sexagesimo tertio Romam redire iussus ibidem sancti Officii Congregationibus præerat: ubi eadem uti volebat severitate, quam sub Paulo IV. qui Inquisitioni savebat, adhibuit: verum Pius IV. cum hanc agendi rationem nimis austeram crederet, Ghislerium ex ædibus Vaticanis dimisit, ac nonnihil auctoritatem huic muneri annexam imminuit, Ghislerius cum aliquando a nonnullis moneretur, quod tunc, si tam diversos & alienos de Pontifice sensus conciperet, sibi caveret, ne Hadrianæ molis arci includeretur, istis ipse reposuit; *michi, inquit, locus nunquam deerit, in sacrum ordinem meum redeundi, quoties ob testificationem veritatis in hoc sacro Collegio permanere, ac præ justitiæ defensione palam mentem meam promere non potero.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1566.

§. LXXI.

Caraffæ ab eodem pristinis honoribus, ac dignitatibus restituti.

Denique Ghislerius, postquam in summum Pontificem electus, atque inauguratus erat, primas eo curas inten-

*Thuan. l. 39.
hoc ann.
Ciacon. t. 3.
pag. 992.*

K k 2

dit,